

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/33/EB

frá 10. maí 1999

um breytingu á tilskipun ráðsins 67/548/EBE að því er varðar merkingu tiltekinna hættulegra efna í Austurríki og Svíþjóð(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 30. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁴⁾, er kveðið á um að aðildarríkin megi ekki banna, takmarka eða hindra markaðssetningu efna ef skilyrðum þessarar tilskipunar er fullnægt.
- 2) Í c-lið 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 67/548/EBE er þess krafist að allar efnaumbúðir séu með hættumerkingum, eins og mælt er fyrir um í II. viðauka. Í e-lið 2. mgr. 23. gr. téðrar tilskipunar er þess krafist að allar efnaumbúðir séu með sérstökum V-setningum (varnaðarsetningum) um örugga notkun efnisins en orðalag þessara V-setninga skal vera eins og mælt er fyrir um í IV. viðauka við tilskipunina.
- 3) Í 69. gr. aðildarlaganna frá 1994 og VIII. viðauka við þau er kveðið á um að 30. gr. ásamt 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 67/548/EBE skuli ekki gilda um Austurríki fyrir 1. janúar 1999, þannig að Austurríki geti krafist notkunar merkimiða með viðbótartáknum sem eru ekki tilgreind í II. viðauka og með viðbótarvarnaðarsetningum sem eru ekki skráðar í IV. viðauka við téða tilskipun, varðandi gagnaðgerðir ef slys ber að höndum og að þau ákvæði beri að endurskoða í samræmi við verklagsreglur EB fyrir 31. desember 1998.

4) Í d-lið 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 67/548/EBE er kveðið á um að á öllum efnaumbúðum skuli vera sérstakar H-setningar (hættusetningar) sem veita upplýsingar um þá sérstöku áhættu sem notkun efnisins getur haft í för með sér. Mælt er fyrir um orðalag H-setninganna í III. viðauka við téða tilskipun.

5) Í 112. gr. aðildarsáttmálans frá 1994 og XII. viðauka við hann er kveðið á um að 30. gr. ásamt d-lið 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 67/548/EBE skuli ekki gilda um Svíþjóð fyrir 1. janúar 1999, þannig að Svíþjóð geti krafist notkunar viðbótahættusetninganna „H-322“ og „H-340“ sem eru ekki skráðar í III. viðauka við téða tilskipun og að þessi ákvæði beri að endurskoða í samræmi við aðferðir bandalagsins fyrir 31. desember 1998.

6) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um flokkun, pökkun og merkingu á hættulegum efnablöndum ⁽⁵⁾ er kveðið á um sérstök skilyrði fyrir beitingu tilskipunarinnar, meðal annars að því er varðar viðbótartákn, H-setningar og V-setningar fyrir Austurríki og Svíþjóð, svo tekið sé tillit til staðla þeirra fyrir heilsu- og umhverfisvernd. Þessi sérstöku skilyrði eru bundin við tveggja ára tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2000. Á þessu tímabili skal leitast við að samræma markaðssetningarskilyrði fyrir hættuleg efni og efnablöndur.

7) Að því er viðvíkur „H-322“ eru framfarir á sviði vísinda og tækni fyrirsjáanlegar innan ramma alþjóðlegra samningaviðræðna um samræmingu á flokkun hættulegra efna. Með tilliti til alþjóðlegra samningaviðræðna um merkingu hættulegra efna og með hliðsjón af merkingarkönnuninni sem framkvæmdastjórnin stóð fyrir hafa sérfræðingar aðildarríkjanna orðið ásáttir um að líta á nákvæma endurskoðun núverandi löggjafar bandalagsins, að því er viðvíkur „H-340“, sem forgangsverkefni.

8) Endurskoða ber löggjöf bandalagsins með hliðsjón af niðurstöðum úr samningaviðræðum um alþjóðlega samræmingu flokkunar og merkingar hættulegra efna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stj. 1999, 30.7.1999, bls. 57, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/2000 frá 25. febrúar 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stj. 1999, 3.12.1998, bls. 15.

⁽²⁾ Stj. 1999, 15.2.1999, bls. 43.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. desember 1998 (Stj. 1998, 9.4.1999, bls. 151), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. febrúar 1999 (Stj. 1999, 5.8.1999, bls. 26) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. mars 1999 (Stj. 1999, 21.6.1999). Ákvörðun ráðsins frá 29. apríl 1999.

⁽⁴⁾ Stj. 1967, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB (Stj. 1998, 30.12.1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stj. 2000, 30.7.1999, bls. 1.

Þess er vænst að niðurstöðurnar leiði til samræmingar staðla um þessi efni í gervöllu bandalaginu.

- 9) Í ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 3. desember 1990 um forvarnir og meðferð vegna bráðrar eitrunar hjá mönnum⁽¹⁾ er hvatt til þess að aðferðir við öflun klínískra eiturefnagagna verði samræmdar í öllum eitrunarmiðstöðvum í bandalaginu til að greiða fyrir þróun stefnu sem miðar að því að koma í veg fyrir hættu á eitrunum. Í þessum tilgangi skulu viðeigandi lögbær yfirvöld, í samvinnu við framkvæmdastjórnina, koma á bandalagskerfi fyrir upplýsingar og samstarf milli eitrunarmiðstöðvanna eða, eftir því sem við á, annarra lögbærra þjónustustöðva, að því er varðar framboð á móteitri.
- 10) Tákni, sem sýnir að við söfnun beri að halda leifum tiltekinna hættulegra efna aðskildum frá öðrum úrgangi, gæti dregið úr hættu á losun hættulegra efna út í umhverfið með bættri notkun almennings á sérstökum úrgangssöfnunarkerfum. Ekki eru allar nauðsynlegar upplýsingar komnar fram og því þarf enn nokkurn tíma til að kanna nauðsyn slíks tákns í bandalaginu.
- 11) Ekki tókst að ljúka endurskoðun löggjafar bandalagsins um hættuleg efni, með tilliti til ákvæða aðildarlaganna frá 1994 viðvíkjandi Austurríki og Svíþjóð, fyrir 31. desember 1998.
- 12) Rétt er að halda áfram að endurskoða ákvæði, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, í samræmi við málsmeðferð bandalagsins og innan þess undanþágutíma sem mælt er fyrir um. Í lok þess tíma munu réttarreglur bandalagsins gilda í Austurríki og Svíþjóð með sömu skilyrðum og í öðrum aðildarríkjum án þess að það hafi að öðru leyti áhrif á niðurstöður endurskoðunarinnar.
- 13) Löggjöf bandalagsins gefur möguleika á undanþágum í takmarkaðan tíma fyrir tiltekin aðildarríki vegna sérstöðu þeirra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við 23. gr. tilskipunar 67/548/EBE:

„5. Frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2000 getur Austurríki krafist notkunar:

— viðbótartáknsins „ruslatunna sem krossað er yfir“, í tengslum við losun úrgangs, en táknið er ekki skráð í II. viðauka, og

— viðbótarvarnaðarsetningarinna „Móteitur er til, lækna hafi samband við Eitrunarmiðstöðina“, vegna gagnráðstafana ef slys ber að höndum, en setningin er ekki skráð í IV. viðauka.

6. Frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2000 getur Svíþjóð krafist notkunar eftirfarandi viðbótarhættusetninga sem ekki eru skráðar í III. viðauka:

— „H-322“ fyrir efni sem valda bráðum eiturhrifum sem ekki koma fram í viðmiðunum fyrir flokkun í VI. viðauka (sænska flokknum „miðlungi skaðlegt“), og

— „H-340“, í stað H-setningarinnar H40, fyrir efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldar í 3. flokki.“

2. gr.

Lýðveldið Austurríki og Konungsríkið Svíþjóð skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari í síðasta lagi fyrir 30. júlí 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar viðkomandi aðildarríki samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. maí 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. EICHEL

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 329, 31.12.1990, bls. 6.